

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1So/111/2014                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 7014200558                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 19.01.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Elena Berthotyová        |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:7014200558.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD., v právnej veci navrhovateľa: V. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX X X X., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, ul. 29. augusta 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 06.02.2014, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 8Sd/33/2014-12 zo dňa 17.06.2014, jednomyseľne, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 8Sd/33/2014-12 zo dňa 17.06.2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) preskúmané rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 06.02.2014, ktorým odporkyňa podľa § 122 zákona č. 121/75 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, § 161 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení a § 259 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z. z. (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla navrhovateľovu žiadosť zo dňa 03.01.2014 o priznanie starobného dôchodku od 24.09.1986 s odôvodnením, že zo spisového materiálu navrhovateľa vyplýva, že rozhodnutím Krajskej vojenskej správy Košice č. j. 315/120/2 zo dňa 23.08.1990 mu bol od 01.05.1990 priznaný starobný dôchodok podľa § 164 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení. Tento starobný dôchodok, vyplácaný navrhovateľovi Odborom sociálneho zabezpečenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, sa za výsluhový dôchodok iba považuje, naďalej je však starobným dôchodkom, priznaným podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, pre priznanie ktorého dňa 24.09.1986 navrhovateľ splnil všetky zákonné podmienky.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že navrhovateľovi bol priznaný starobný dôchodok rozhodnutím

Krajskej vojenskej správy od 01.05.1990, pre priznanie ktorého 24.09.1986 splňal navrhovateľ všetky zákonné podmienky. Starobný dôchodok, vyplácaný Odborom sociálneho zabezpečenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, je starobným dôchodkom, priznaným podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení. Ako je z uvedeného zrejmé, o uplatnenom nároku navrhovateľa od 24.09.1986, kedy navrhovateľovi vznikol nárok na starobný dôchodok, bolo už rozhodnuté Krajskou vojenskou správou v Košiciach, v ktorej právomoci bolo posúdiť aj navrhovateľom vrátenú dobu od r. 1945 do roku 1952. Rozhodovanie v súčasnosti je v kompetencii Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom konštatuje, že do starobného dôchodku neboli započítané odpracované roky pre Sociálnu poisťovňu pred vojenskou službou (podľa pracovnej knižky Sociálnej poisťovne) a vojenskej správe to nepatrí, požiadal dňa 01.01.2014 Sociálnu poisťovňu o dodatočné vyrovnanie dôchodku za odpracované roky pred vojenskou základnou službou až do jej ukončenia než sa stal vojakom z povolania. Ide o pracovnú dobu od roku 1945 do skončenia vojenskej základnej služby 10.09.1952. Nežiada teda dvojitý dôchodok, ani ďalší starobný dôchodok ako argumentuje odporkyňa, ale príspevok k dôchodku za odpracované roky, čo mu Sociálna poisťovňa nemôže zapierať, ani odmietat, pretože dobu od 1945 do ukončenia výkonu vojenskej základnej služby, t. j. do 30.9.1952 odpracoval pre Sociálnu poisťovňu, nie vojenskú poisťovňu. Na základe uvedeného navrhuje najvyššiemu súdu, aby rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporcu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody, ktoré navrhovateľ uvádza v odvolaní, považuje za neopodstatnené. Starobný dôchodok, ktorý je navrhovateľovi naďalej vyplácaný odborom sociálneho zabezpečenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, sa za výsluhový dôchodok iba považuje, naďalej je však starobným dôchodkom priznaným podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, pre priznanie ktorého navrhovateľ 24.09.1986 splnil všetky zákonné podmienky. K žiadosti navrhovateľa o spravodlivé vyrovnanie za odpracované roky uviedla, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu vo veci dôchodkového poistenia súd preskúmava zákonnosť konkrétneho rozhodnutia, proti ktorému smeruje opravný prostriedok podaný navrhovateľom. Predmet súdneho konania je teda vymedzený tým, čo bolo predmetom rozhodnutia napadnutého opravným prostriedkom. Navrhla preto, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Navrhovateľ v doplnení svojho odvolania uviedol, že nežiadal ďalší starobný dôchodok, žiadal však, aby mu bol zmenený výmer a doplatený rozdiel, nakoľko dôchodok priznaný Krajskou vojenskou správou Košice nezohľadnil dobu jeho práce v rokoch 1945 - 1952. Pokiaľ vojenská správa uvedenú dobu nezohľadnila, je tak povinná urobiť odporkyňa. V opačnom prípade by bol navrhovateľ bezprecedentne ukrátený na svojich zákonných právach, nakoľko odpracované roky sú jednoznačne osvedčené zápismi v pracovnej knižke Sociálnej poisťovne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť. Rozhodol jednomyseľne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ([www.nsud.sk](http://www.nsud.sk)). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 19.01.2016 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmavajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj

fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto primárne, v medziach odvolania, preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o priznanie vyššieho starobného dôchodku od 24.09.1986 podľa zákona o sociálnom zabezpečení.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol a pre zdôraznenie správnosti rozsudku doplnia ďalšie dôvody.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že rozhodnutím Krajskej vojenskej správy Košice č. 315/120/2 z 23.08.1990 bol navrhovateľovi priznaný starobný dôchodok, zistený z hrubého zárobku za kalendárne roky 1985 až 1989, pričom pri výmere dôchodkov bola zhodnotená doba 39 rokov, z toho v I. kategórii 14 rokov, v II. kategórii 21 rokov a v III. kategórii 4 roky. Zo žiadosti o dôchodok, spísanej 03.01.2014 vyplýva, že navrhovateľ žiadal priznať dôchodok od 24.09.1986. K dobe zamestnania však uviedol od 01.07.1945 do 30.09.1952 v zmysle pracovného preukazu rôznych zamestnávateľov a od 30.09.1952 do 30.04.1990 prácu vojaka z povolania. Ako už bolo uvedené, navrhovateľovi bol priznaný a vyplácaný starobný dôchodok rozhodnutím Krajskej vojenskej správy od 01.05.1990, pre priznanie ktorého 24.09.1986 spĺňal navrhovateľ všetky zákonné podmienky.

Starobný dôchodok bol navrhovateľovi priznaný a je vyplácaný Odborom sociálneho zabezpečenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia. Keďže odporkyňa nerozhodovala o priznaní starobného dôchodku a tento dôchodok navrhovateľovi ani nevypláca, nie je daná jej právomoc rozhodnúť ani o zvýšení starobného dôchodku za ďalšie doby zamestnania.

Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnúť o nároku navrhovateľa na zvýšenie starobného dôchodku za nezhodnotenú dobu zamestnania pred vznikom nároku na starobný dôchodok a za dobu zamestnania po vzniku nároku na tento dôchodok (považovaný za výsluhový dôchodok) je daná právomoc Odboru sociálneho zabezpečenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia.

Vzhľadom na uvedené nie je opodstatnená požiadavka navrhovateľa uložiť odporkyni povinnosť vyčíslit' jeho starobný dôchodok, keďže odporkyňa mu ho priznávať nebude, a zvyšné odpracované roky, ktoré neboli zohľadnené pri výpočte starobného dôchodku, mu budú zhodnotené jeho zvýšením, o ktorom rozhodne príslušný Odbor sociálneho zabezpečenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia.

Tento záver potvrdzuje aj ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu napr. rozhodnutia sp. zn. 9So/41/2008, 9So/43/2011, 9So/190/2011, pričom rozsudok NS SR sp. zn. 9So/134/2010 zo dňa 24.11.2011 bol správnym kolégiom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky schválený a uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

Na základe uvedeného najvyšší súd rozhodol podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. tak, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 8Sd/33/2014-12 zo dňa 17.06.2014 potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods.1 v spojení s § 250k ods.1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č.

757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.